

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi liikevaihtoverolain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan liikevaihtoverolakia muutettavaksi siten, että laskennallinen vähennys verottomina hankituista käytetyistä tavaroista poistettaisiin. Vähennys korvattaisiin käytettyjen tavaroiden kauppaa harjoittavien yritysten osalta siten, että ne suorittaisivat veron vain omasta myyntipalkkiostaan.

Lisäksi ehdotetaan, että ulkovaltojen Suomessa toimiville diplomaattisille ja vastaaville edustustoille voitaisiin vastavuoroisesti palauttaa eräiden viralliseen käyttöön hankittujen

hyödykkeiden eli tavaroiden ja palvelujen liikevaihtovero.

Palautusmenettely vähentäisi liikevaihtoveron tuottoa jossain määrin, mutta toisaalta Suomi saisi vastavuoroisesti veroedun useissa maissa, mikä säästäisi ulkoasiainministeriön hallinnonalan kuluja ulkomaan edustuksessa.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

YLEISPERUSTELUT

1. Käytettyjen tavaroiden myynti

1.1. Nykytila

Liikevaihtoverolain (559/91) 41 §:n sisältämän pääsäännön mukaan verovelvollinen saa tilitettävää veroa laskiessaan vähentää verollista liiketoimintaa varten toiselta verovelvolliselta ostamansa tavaran tai palvelun perusteella sen veron, jonka myyjä on velvollinen suorittamaan. Verovelvollinen saa kuitenkin lain 47 §:n 1 momentin 6 kohdan (7/92) mukaan vähentää laskennallisen veron verottomana ostamastaan myyjän omassa käytössä olleesta tavarasta ja muulta kuin verovelvolliselta ostamastaan yleisesti teollisuuden raaka-aineena käytettävästä tavarasta. Tämän laskennallisen vähennyksen tarkoituksena on poistaa käyttö- tai vaihto-omaisuudeksi hankittuun käytettyyn tavarahan piilevänä sisältyvä vero, jota ei ole aikoinaan voitu vähentää.

Liikevaihtoverolain 47 §:n 1 momentin 6

kohdassa tarkoitetun vähennyksen tekemisen edellytyksenä on lisäksi se, ettei tavaroita ole käytetty välittömästi 43 §:n 1 momentissa tarkoitetussa tuotannollisessa toiminnassa. Rajoitus tuli voimaan 15 päivänä tammikuuta 1992 ja sen tarkoituksena on estää laskennallisen vähennyksen tekeminen vanhan liikevaihtoverolainsäädännön voimassa ollessa käyttöönotetuista eli ennen 1 päivää lokakuuta vuonna 1991 hankituista, nykyisen liikevaihtoverolain mukaan vähennyskelpoisista tuotannollisista koneista, laitteista ja muista tuotantotavaroista, jotka eivät ennen lain voimaantuloa olleet vähennyskelpoisia. Puheena oleva laskennallinen vähennys koskee siten nykyisin vain muita kuin tuotannollisessa toiminnassa välittömästi käytettyjä tavaroita eli sen laajuus on huomattavasti supistunut. Kyseinen rajoitus estää vähennyksen tekemisen silloinkin, kun valmistustoiminnassa käytettyjä koneita ja laitteita myydään verotta romukauppiaille tai muille edelleenmyyjille.

1.2. Ehdotetut muutokset

Käytettyinä ostettujen tavaroiden veroton ostohinta sisältää piilevää veroa, koska tavaroiden myyjä ei ole aikoinaan voinut vähentää maksamaansa ostohintaan sisältynyttä avointa veroa. Vähennyskelvottomuus taas on johtunut joko siitä, että myyjä ei ole ollut verovelvollinen tai että tavara on tullut verotonta liiketoimintaa varten taikka siitä, ettei myyjällä ole ollut ostoajankohdan lainsäädännön mukaan vähennysoikeutta, vaikka tavara on hankittu verollista liiketoimintaa varten. Kun lainsäädäntö muuttuu vähennysoikeuksia laajentavasti, vähennysoikeus verottomina hankituista käytetyistä tavaroista siirtää laajennettujen vähennysoikeuksien piiriin myös muutoksen voimaan tullessa käytössä olevan käyttöomaisuuden myöhemmät luovutukset, vaikka laajenusten olisi tarkoitus koskea vain uusia tavaroita.

Hallituksen 5 päivänä huhtikuuta 1992 tekemän periaatepäätöksen mukaan Suomessa siirrytään arvonlisäverojärjestelmään vuoden 1994 alusta. Laajapohjaisessa arvonlisäverojärjestelmässä saadaan vähentää pääsääntöisesti kaikkiin verollista toimintaa varten hankittuihin tuotantopanoksiin sisältyvä vero. Tällöin verovelvollisen oman käyttöomaisuuden myynti on vastaavasti verollista eikä laskennallista vähennystä tältä osin tarvita. Koska laskennallinen vähennys saattaa olla huomattavastikin suurempi kuin käytettyyn tavarahan tosiasiasisältävän piilevän veron määrä, laajaa laskennallista vähennysoikeutta ei myöskään voida pitää arvonlisäverojärjestelmän periaatteiden mukaisena.

Jotta arvonlisäverojärjestelmän laajennetut vähennysoikeudet eivät tulisi ennen uudistuksen voimaantuloa tehtävien järjestelyjen johdosta kohdistumaan nykyisin käytössä olevaan, voimassa olevan lain mukaan vähennyskelvottomaan käyttöomaisuuteen, ehdotetaan tarikoittamattomien veroetuuksien estämiseksi liikevaihtoverolain 47 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettu myyjän omassa käytössä olleiden tavaroiden laskennallinen vähennysoikeus poistettavaksi jo nykyisestä laista.

Edellä mainitussa lainkohdassa säädetty muilta kuin verovelvollisilta ostettujen, teollisuuden raaka-aineena käytettävien tavaroiden laskennallinen vähennys ehdotetaan samassa yhteydessä poistettavaksi, koska romun, jätteenpaperin ja muun sellaisen keräilijöinä toimivien

luonnollisten henkilöiden verovelvollisuuden edellytykset ovat uuden liikevaihtoverolain voimaan tultua muuttuneet. Tällaisten keräilijöiden harjoittama myynti on nykyään yleensä verollista, joten ostajana oleva verovelvollinen voi vähentää ostohintaan sisältyvän veron, eikä laskennallista vähennystä tarvita.

Käytettyjen tavaroiden kauppiaan tulee suorittaa veroa myymistään tavaroista riippumatta siitä, onko hän voinut tehdä tavaroista ostovähennyksen. Jottee verottomina hankituista käytetyistä tavaroista jouduttaisiin laskennallisen vähennyksen poistamisen jälkeen suorittamaan veroa useaan kertaan, ehdotetaan uudessa 25 a §:ssä säädettäväksi, että käytettyjen tavaroiden kauppiaan veron perusteena pidettäisiin ostajalta perittyä hintaa vähennettynä kauppiaan omalla ostohinnalla. Veroa suoritettaisiin vain kauppiaan perimästä myyntipalkkiosta. Mainitulla tavalla määräytynyt vero ehdotetaan käytännön hankaluuksien vuoksi säädettäväksi ostajalle vähennyskelvottomaksi. Käytettyjen tavaroiden kauppiaas voisi valita, soveltaako hän erityismenettelyä vai ei.

Laskennallisen vähennyksen poistaminen aiheuttaisi veron kertaantumista yrityksen tai sen puolesta konkurssihallinnon liiketoiminnan päättymisen jälkeen verovelvollisille verotta myymien tavaroiden osalta. Tämän vuoksi ehdotetaan lain 87 §:n 2 momenttia muutettavaksi siten, että yrityksen verollisen toiminnan voitaisiin katsoa jatkuvan niin kauan kuin yritys tai sen puolesta konkurssihallinto myy yrityksen liikeomaisuutta. Veron kertaantuminen silloin, kun verovelvollinen sijoittaa liikeomaisuuttaan pääomapanoksena perustettavaan yhtiöön, voidaan poistaa lainsäädäntöä muuttamatta katsomalla tällaiset sijoitukset omaan käyttöön oton sijasta myynniksi.

Laskennallisen vähennyksen poistamiseen liittyen ehdotetaan lain 52 §:ssä säädetyn verollista toimintaa aloitettaessa tehtävän vähennyksen ja vähennyskelvottomaan tarkoitukseen hankitun tavarahan käyttötarkoituksen muuttamisen johdosta tehtävän vähennyksen edellytyksiä muutettavaksi siten, että vähennykset koskisivat vain verollisina hankittuja tavaroita.

2. Diplomaattisten edustustojen veronpalautus

2.1. Esityksen tavoitteet

Diplomaattisista etuisuuksista on sovittu

diplomaattisia suhteita ja konsulisuhteita koskevilla Wienin yleissopimuksilla (SopS 4/70 ja 50/80), jotka on saatettu voimaan useimmissa valtioissa. Vaikka yleissopimukset eivät edellytä liikevaihtoveroetujen myöntämistä diplomaattisille ja vastaaville edustustoille tai henkilöille, useimmat taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) jäsenmaat myöntävät veroedun vastavuoroisuuteen perustuen kuitenkin vaihtelevassa laajuudessa. Tavoitteena on luoda Suomeen vastaava palautusjärjestelmä, joka olisi etuisuuksien määrän osalta muiden maiden, lähinnä Euroopan yhteisöjen (EY) jäsenmaiden keskimääräistä tasoa vastaava.

Liikevaihtoveron palautusmenettelyllä pyritään myös parantamaan maamme kuvaa diplomaattisten edustustojen sijoitusmaana ja kansainvälisten kokousten järjestäjänä. Kysymyksessä olevan veroedun myöntämistä ovat useat maat toistuvasti tiedustelleet. Vastavuoroisuuteen vedoten ne eivät myönnä veroetuja suomalaisille edustustoille omissa valtioissaan.

Vastavuoroisen veronpalautusjärjestelmän tavoitteena on saada Suomen ulkomailla sijaitseville edustustoille veroetu, jolla olisi myös valtiontaloudellista merkitystä ulkoasiainministeriön hallinnonalalla.

Tarkoituksena on myöntää veroetu pääsääntöisesti vain virkakäyttöön hankituista tavaroista ja palveluista. Tämä olisi eräiden EY-maiden käytännön mukaista. Tällä saavutettaisiin tärkeimmät diplomaattiset ja taloudelliset edut, jotka on mahdollista antaa ja vastaavasti saada vastavuoroisuuden perusteella.

2.2. Nykytila ja muutoksen tarve

2.2.1 Nykytila

Tuontiverotus. Maahan tuodut tavarat, jotka tulevat ulkovaltojen Suomessa toimiville diplomaattisille ja muille samassa asemassa oleville edustustoille tai lähetettyjen konsulien virastoille viralliseen käyttöön taikka diplomaattisten edustajien, lähetettyjen konsulien tai mainittujen edustustojen hallinnollisen ja teknisen henkilökunnan ulkomaisten jäsenten tai heidän talouteensa kuuluvien perheenjäsenten henkilökohtaiseen käyttöön (diplomaattikäyttöön), ovat tullittomia tulliverolain 16 a §:n (479/92)

nojalla. Tulliverolain (575/78) 28 §:n viittaussäännöksen nojalla tavarat ovat vapaat myös muista tuontiveroista kuten liikevaihtoverosta.

Kotimaan liikevaihtoverotus. Liikevaihtoverolaissa ei ole säädetty verottomuutta diplomaattikäyttöön Suomesta hankituille tavaroille ja palveluille. Liikevaihtoverolakiin sisältyvän yleisen veronhuojennussäännöksen nojalla on kuitenkin myönnetty verottomuus esimerkiksi diplomaattikäyttöön hankituista Suomessa valmistetuista henkilöautoista sekä lähetystörakennusten rakennusmateriaaleista. Kotimaan verotus ei siten vastaa diplomaattitavaroiden osalta maahan tuotujen tavaroiden verottomuusmenettelyä eikä kansainvälistä käytäntöä.

Kansainvälinen käytäntö. Useimmat OECD-maat myöntävät eräille diplomaattikäyttöön hankituille hyödykkeille veroedun maan sisäisessä kulutusverotuksessa. EY:n jäsenmaissa tämä verotuskäytäntö vaihtelee laajuuden osalta maakohtaisesti huomattavasti. Esimerkiksi Englanti myöntää veroedun yleensä vain virkasuunnan ja edustuston englantilaisille sisustustarvikkeille sekä polttoöljylle ja bensiinille. Ranska ja Espanja myöntävät edun pääasiassa vain edustustojen virkakäyttöön tuleville hankinnoille. Diplomaattisen henkilöstön yksityiset hankinnat ovat mainituissa maissa pääsääntöisesti verollisia. EY-maista kattavimmin veroetuja myöntää Italia, jossa niihin oikeutettuja ovat sekä edustustot että diplomaattinen ja kansliahenkilökunta. Etu voi olla veronpalautuksen tai välittömän verottomuuden muodossa.

Diplomaattikäyttöön tulevien tavaroiden verottomuuden tai veronpalautuksen ehtona on yleensä vastavuoroisuus. Edun myöntäjävaltio edellyttää saavansa vastaavan veroedun edunsaajavaltiossa toimiville diplomaattisille edustustoilleen ja edustajilleen. Pohjoismaista Ruotsi myöntää puheena olevan veroedun ilman vastavuoroisuutta, kun taas Tanska ja Norja edellyttävät vastavuoroisuutta.

Myönnettyjä veroetuja on rajoitettu sekä hyödykekohtaisesti että määrällisesti ja myös siten, että rajoitus perustuu tiettyyn hankintojen vähimmäisarvoon. Esimerkiksi elintarvikkeet ja vaatteet eivät kuulu Ruotsissa arvonalaveronpalautuksen piiriin. Saksa ei myönnä verottomuutta alkoholijuomien ja tupakan hankinnoista. Veron palauttamiseksi edellytetään useimmiten, että ostosten arvo ylittää määrätyn rajan. Ulkoasiainministeriön selvi-

tyksen mukaan veroetujen edellytysten osalta maakohtainen käytäntö on varsin epäyhtenäinen.

2.2.2. Muutoksen tarve

Diplomaattikäyttöön tulevien Suomesta hankittujen hyödykkeiden liikevaihtoverotuksen lähentämiseksi eräiltä osin tuontiverotuksen ja kansainvälisen verotuskäytännön kanssa sekä veronhuojennusten vähentämiseksi tulisi ulkovaltojen Suomessa toimiville diplomaattisille ja vastaavassa asemassa oleville edustustoille sekä lähetettyjen konsulien virastoille palauttaa viralliseen käyttöön hankittujen eräiden tärkeimpien tavaroiden ja palvelujen ostohintaan sisältyvä liikevaihtovero. Veroedun myöntämisellä saataisiin vastavuoroisuuteen perustuen vastaavat edut useissa valtioissa sijaitseville suomalaisille diplomaattisille ja vastaaville edustustoille. Veronpalautusten määrää, arvoa ja hyödykkeiden käyttötarkoitusta koskevien edellytysten säätämisessä olisi perusteltua noudattaa muiden pohjoismaiden sekä EY-maiden verotusmenettelyjen pääpiirteitä.

3. Asian valmistelu

Käytettyjä tavaroita koskeva osuus esityksestä on valmisteltu virkатыönä valtiovarainministeriössä. Siitä on pyydetty verohallituksen lausunto.

Diplomaattisten edustustojen veronpalautusta koskeva osuus esityksestä on valmisteltu valtiovarainministeriön, ulkoasiainministeriön ja verohallituksen yhteistyönä. Palautusmenettelyn osalta on kuultu myös Uudenmaan lääniverovirastoa. Kansainvälistä vertailua koskevan selvityksen on tehnyt ulkoasiainministeriö paikallisten edustustojen avustuksella.

4. Esityksen taloudelliset ja organisatoriset vaikutukset

4.1. Käytettyjen tavaroiden myynti

Esityksen taloudellisia vaikutuksia on vaikea arvioida, varsinkin kun muutoksella pyritään estämään tarkoittamattomien veroetuuksien saaminen eli suunnitellun arvonlisäverolain mukaisten laajojen vähennysoikeuksien ulottuminen nykyisin käytössä olevaan vähennyskeltvottomaan käyttöomaisuuteen.

Lainmuutos poistaisi verovelvollisten käytössä olleiden nykyisen tai sitä edeltäneen lainsäädännön mukaan vähennyskeltvottomien, yleensä pitkäikäiseen käyttöomaisuuteen kuuluvien muiden kuin tuotantotavaroiden sekä ei-verovelvollisten käytössä olleiden tavaroiden piilevän veron poistamiseen tähtäävän vähennyksen silloin, kun tällainen omaisuus luovutetaan verotta verovelvolliselle muuhun vähennyskelpoiseen käyttöön kuin edelleenmyytäväksi. Toisaalta ehdotettu käytettyjen tavaroiden kauppiaiden valinnainen erityismenettely pienentää kauppiaan suoritettavia veroja lähinnä välittömästi valmistustoiminnassa käytettyjen tavaroiden osalta.

Tältä osin esityksellä ei ole organisatorisia vaikutuksia.

4.2. Diplomaattisten edustustojen veronpalautus

Suomessa toimii nykyisin 48 ulkovaltojen diplomaattista tai vastaavassa asemassa olevaa edustustoa tai virastoa. Hakemusten käsittely lisäisi työtä ulkoasiainministeriössä ja hieman myös Uudenmaan lääniverovirastossa.

Veronpalautusten vuoksi liikevaihtoverokerätyä vähenisi vielä jossain määrin, vaikka jo nykyisin huojennusteitse toteutettavat palautukset otetaan huomioon. Vastavuoroiset veroedut Suomen edustustoille ulkomailla säästäisivät ulkomaanedustuksemme kustannuksia. Vaikutusten arviointi on kuitenkin vaikeaa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

1.1. Käytettyjen tavaroiden myynti

25 a §. Pykälässä säädettäisiin, että käytettyjen tavaroiden kauppiaalla olisi oikeus vähentää edelleenmyyntiä varten verottomina ja käytettyinä hankkimiansa tavaroiden myynnistä suoritettavan veron perusteesta tavaroiden ostohinta. Toisin sanoen kauppias saisi suorittaa tällaisten tavaroiden osalta veron vain perimänsä myyntipalkkion osalta.

Menettely koskisi vain tavaroita, jotka myydään eteenpäin sellaisinaan tai enintään tavanomaiseen myyntikuntoon saatettuina. Jos mainitulla tavalla veron perusteesta vähennetty tavara otetaan muuhun käyttöön kuin verollisena edelleen myytäväksi, eli jos se esimerkiksi myydään verotta ulkomaille tai otetaan käyttöomaisuudeksi, olisi vähennetystä määrästä suoritettava 2 momentin mukaan veroa. Tämä koskisi myös tilannetta, jossa kauppiaan verovelvollisuus päättyy ennen kuin tavarat on myyty edelleen.

Veron perusteesta tehtävä vähennys olisi vapaaehtoinen eli käytettyjen tavaroiden kauppias voisi vaihtoehtoisesti suorittaa veron normaalilla tavalla koko myyntihinnasta. Näin kannattaisi menetellä silloin, kun myynti tapahtuu verovelvolliselle, koska tällöin ostaja voisi normaalien sääntöjen mukaan vähentää ostohintaan sisältyvän veron. Vähennysoikeuden edellytyksenä olisi ehdotetun 42 a §:n mukaan lisäksi se, että myyjä olisi merkinnyt myynnistä suoritettavan veron määrän ostajalle antamaansa myyntitositteeseen.

Jos myyjä sen sijaan on suorittanut veron 1 momentin nojalla vain myyntipalkkiostaan, ostaja ei 42 a §:n mukaan saisi vähentää ostohintaan sisältyvää näin määräytynyttä veroa. Myyjän tulisivat liikevaihtoveroasetukseen (560/91) otettavan säännöksen mukaan tehdä vähennyskeltvottomuudesta merkintä laskuun, jos myynti tapahtuu verovelvollisille. Kuluttajille tapahtuvan myynnin osalta vähennyskeltvottomuudella ei olisi merkitystä.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin asianmuksien laskumerkintöjen ja ostovähennysten varmistamiseksi, että myyjän, joka on vähentänyt tavarain ostohinnan 1 momentissa säädetyllä tavalla veron perusteesta, mutta on liikevaihtoveroasetukseen otettavan säännöksen

vastaisesti antanut kyseisen tavarain myynnistä ostajalle verollisen laskun, tulisi lisätä vähennetty määrä veron perusteeseen. Näin tulisi tehdä siitä riippumatta, onko laskulle merkitty veroa suoritettun koko myyntihinnan vai ainoastaan myyntipalkkion osalta.

Pykälän 3 momentin mukaan erityismenettely koskisi verottomina hankittujen tavarain lisäksi tavaroita, joista ostajalla ei ehdotetun 42 a §:n mukaan olisi vähennysoikeutta. Kun käytettyjen tavarain kauppias siis myy käytettyinä ja verottomana ostamansa tavarain toiselle kauppiaalle edelleen myytäväksi, voi jälkimmäinenkin yritys vähentää myynnistä suoritettavan veron perusteesta tavarain ostohinnan, jos tavaraa koskevassa laskussa on vähennyskeltvottomuutta osoittava merkintä.

42 a §. Jos käytettyjen tavarain kauppias olisi suorittanut veron 25 a §:n 1 momentin nojalla vain tavarasta perimästään myyntipalkkiosta eli olisi vähentänyt tavarain ostohinnan veron perusteesta, ostaja ei saisi vähentää tavarain ostohintaan sisältyvää veroa. Koska kauppiaalla ei olisi velvollisuutta soveltaa 25 a §:n 1 momentin mukaista menettelyä, on ostajan vähennyskeltvottomuus sidottu pykälässä siihen, onko myyjällä lain mukaan ollut oikeutta lainkohdan mukaiseen menettelyyn. Jos kauppias oikeudesta huolimatta ei olisi soveltanut kyseistä menettelyä, ostajalla olisi vähennysoikeus edellyttäen, että myyjä olisi merkinnyt myynnistä suoritettavan veron laskuun.

Myyjän tulisi liikevaihtoveroasetukseen otettavan säännöksen mukaan tehdä vähennyskeltvottomuudesta merkintä ostajana olevalle verovelvolliselle annettavaan laskuun. Jos myyjä kuitenkin merkitsisi virheellisesti laskuun myynnistä suoritettavan veron määrän, myyjän tulisi ehdotetun 25 a §:n 2 momentin mukaan lisätä veron perusteeseen siitä vähentämänsä käytetyn tavarain ostohinta. Koska myyjä siis verollisena antamansa laskun vuoksi olisi velvollinen suorittamaan veron normaaliin tapaan koko tavarain myyntihinnasta, olisi ostajalla mainituissa tilanteissa vähennysoikeus. Jos laskuun olisi kuitenkin merkitty myynnistä suoritettun veroa vain osasta myyntihintaa, ei ostaja saisi vähentää tätä enempää.

Jos kysymys ei ole käytettyjen tavarain edelleenmyynnistä vaan esimerkiksi myyjän omassa käytössä olleen käyttöomaisuuden

myynnistä, ostajan vähennysoikeus määräytyisi normaalilla tavalla eli ostaja saisi vähentää sen veron, jonka myyjä lain mukaan on velvollinen suorittamaan kyseisestä myynnistä. Käytännössä ostajan kannattaa vähennysoikeuden varmistamiseksi tällaisessakin tilanteessa vähentää enintään määrä, jonka myyjä on merkinnyt laskuun.

52 §. Pykälää ehdotetaan tarkennettavaksi siten, että vähentää saataisiin se vero, joka on sisällynyt yrityksen ostaman tavarahan ostohintaan taikka jonka yritys on itse suorittanut tavarahan maahantuonnin tai valmistuksen perusteella. Vero saataisiin kuitenkin vähentää vain tavarahan vähennyshetken mukaista arvoa vastaavilta osin. Vain 47 ja 50 §:ssä tarkoitetuissa tilanteissa vähennys olisi edelleen laskennallinen.

61 a §. Käytettyinä ostettujen tavaroiden verottomat ostohinnat vähennettäisiin veron perusteesta ostokuukautena. Ostokuukaudelle kohdentaminen helpottaisi veron laskemista varsinkin silloin, kun tavaroita ostetaan suurempina kokonaisuuksina.

Pykälän 2 momentin mukaan muuhun käyttöön kuin edelleenmyytäväksi otetun tavarahan ostohinta lisättäisiin veron perusteeseen sinä kuukautena, jona otto muuhun käyttöön on tapahtunut. Jos kyse on verovelvollisuuden päättymisestä, lisäys tehtäisiin verollisen toiminnan viimeisenä kuukautena. Verollisen laskun antamisen perusteella tehtävä lisäys kohdennettaisiin laskutuskuukaudelle.

70 §. Pykälään tehtäisiin 25 a §:n säätämistä johtuva lisäys.

87 §. Yrityksen tulee lain 6 §:n 3 momentin perusteella suorittaa verollisen toiminnan lopettamishetkellä haltuunsa jääneistä, vähennykseen oikeuttavaan tarkoitukseen hankituista tavaroista veroa niin kuin omaan käyttöön ottamisesta on säädetty. Lopettamishetken jälkeen tapahtuvat liikeomaisuuteen kuuluneiden tavaroiden myynnit ovat verottomia. Tavaroiden myyntihintaan sisältyy kuitenkin piilevää veroa, jota ostaja ei voi vähentää. Veron kertaantumisen estämiseksi ehdotetaan, että verollisen liiketoiminnan voitaisiin katsoa jatkuvan myös liikeomaisuuden realisoinnin ajan, jolloin ostajalla olisi mahdollisuus vähentää ostohintaan sisältyvä vero.

Elinkeinonharjoittajan liiketoiminnan on oikeuskäytännön mukaan katsottu päättyvän konkurssiin asettamispäivänä. Elinkeinonharjoittajan liikeomaisuuden realisointi konkurssi-

hallinnon toimesta on ollut verotonta. Konkurssihallinto katsotaan erilliseksi verovelvolliseksi silloin, kun se itsenäisesti jatkaa elinkeinonharjoittajan liiketoimintaa.

Ehdotuksen mukaan elinkeinonharjoittajan verovelvollisuutta ei täytyisi katsoa päättyneeksi vielä konkurssiin asettamishetkellä. Jos konkurssihallinto ei miltei osin harjoita itsenäisesti liiketoimintaa, voisi se valita, katsottaisiinko elinkeinonharjoittajan verovelvollisuus päättyneeksi jo konkurssiin asettamishetkellä vai jatkuisiko verovelvollisuus. Viimeksi mainitussa tilanteessa verovelvollisen nimi tietysti muuttuisi konkurssipesäksi.

Verovelvollinen voisi yleensä itse valita, katsooko hän verollisen liiketoimintansa päättyneeksi heti varsinaisen liiketoiminnan päättyttyä vai vasta liikeomaisuuden myynnin jälkeen. Lääninverovirastolla olisi kuitenkin väärinkäytöksen estämiseksi oikeus poistaa elinkeinonharjoittaja verovelvollisten rekisteristä jo silloin, kun varsinainen liiketoiminta on päättynyt.

1.2. Diplomaattisten edustustojen veronpalautus

128 a §. Lakiin lisättävässä uudessa pykälässä ehdotetaan säädettäväksi, että ulkovaltojen diplomaattisille edustustoille ja vastaavassa asemassa oleville virastoille palautettaisiin viralliseen käyttöön hankittujen eräiden hyödykkeiden ostohintaan sisältyvä liikevaihtovero.

Veronpalautus myönnettäisiin muun muassa rakennus- ja sisustustarvikkeista, muusta irtaimistosta, edustustoiminnassa käytettävistä painotuotteista, moottoriajoneuvoista ja niiden polttoaineista sekä varaosista, edellä mainittuihin tavaroihin kohdistuvista työsuorituksista samoin kuin kiinteistöä varten hankituista energiahyödykkeistä ja telepalveluista. Vero palautettaisiin hakemuksesta ja se perustuisi vastavuoroisuuteen.

Lisäksi 2 momentin mukaisesti ehdotetaan, että ulkoasiainministeriölle annetaan toimivalta vahvistaa hakemuskohaisesti, onko edustusto asemansa ja vastavuoroisuuden sekä hyödykkeen käyttötarkoituksen perusteella oikeutettu veronpalautukseen. Tämän vahvistuksen mukaisesti Uudenmaan lääninverovirasto palauttaisi veron. Ulkoasiainministeriö jättäisi palautushakemuksen vahvistamatta niiden tavaroiden osalta, jotka eivät kuulu lainkohdan piiriin tai jotka määrällisesti ylittävät edustuston ta-

vanomaisen tarpeen. Hakemus voitaisiin kuitenkin hyväksyä vain, jos veron palauttamiseen oikeuttavien hyödykkeiden verollinen ostohinta on hakemuksessa yhteensä vähintään 2 000 markkaa. Tällä rajoitettaisiin tehtävien hakemusten määrää ja siten säästettäisiin hallinnollisia kustannuksia.

Lainkohdan 3 momentin mukaan kirjallinen hakemus liikevaihtoveron palauttamiseksi olisi tehtävä ulkoasiainministeriölle neljännesvuositain ja viimeistään vuoden kuluessa liitteenä olevan laskun eräpäivästä. Verohallitus määräisi tarkemmin hakemukseen sisällytettävistä tiedoista.

Jos veroa jostain syystä palautettaisiin liikaa, voitaisiin se ehdotuksen mukaan vähentää myöhemmin palautettavasta määrästä. Tästä säädetään 4 momentissa.

Valitusoikeutta veronpalautuspäätöksistä ei 5 momentin mukaan olisi. Veroedun myöntäminen perustuu vapaehtoisuuteen eikä toisaalta liikaa palautettujen verojen pakkoperintä ole diplomaattisessa asemassa olevien kohdalla mahdollista.

2. Tarkemmat säännökset ja määräykset

2.1. Asetus liikevaihtoveroasetuksen muuttamisesta

Liikevaihtoveroasetusta (560/91) olisi käytet-

tyjen tavaroiden myyntiä koskevan lainmuutoksen johdosta myös tarpeen muuttaa. Asetukseen otettaisiin säännökset käytettyjen tavaroiden kauppiaan kirjanpidolle ja laskumerkinnoille asetettavista erityisvaatimuksista. Luonnos asetuksen muuttamisesta on tämän esityksen liitteenä.

2.2. Verohallituksen päätös

Diplomaattisten edustustojen veronpalautus toteutettaisiin hakemusmenettelyllä. Uuden 128 a §:n 3 momentin nojalla verohallitus määräisi tarkemmin hakemukseen sisällytettävistä tiedoista ja liitettävistä tositteista. Hakemukseen olisi liitettävä muun muassa laskutositteet, joista ilmenisivät myyjän ja ostajan nimi ja osoite sekä hyödykkeen määrä-, laatu- ja hintatiedot sekä muut tarpeelliset tiedot. Hakemuksen allekirjoittaisi edustuston tai viraston päällikkö. Verohallitus voisi tarvittaessa antaa myös menettelyä koskevia ohjeita.

3. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on hyväksytty ja vahvistettu.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

liikevaihtoverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 22 päivänä maaliskuuta 1991 annetun liikevaihtoverolain (559/91) 47 §:n 1 momentin 6 kohta, sellaisena kuin se on 10 päivänä tammikuuta 1992 annetussa laissa (7/92),
muutetaan 52 §, 70 §:n 1 momentti ja 87 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 52 § osittain muutettuna 23 päivänä lokakuuta 1992 annetulla lailla (927/92) ja 70 §:n 1 momentti 22 päivänä heinäkuuta 1991 annetussa laissa (1086/91), sekä
lisätään lakiin uusi 25 a, 42 a, 61 a ja 128 a § seuraavasti:

25 a §

Veron perusteesta saadaan vähentää verollista edelleenmyyntiä varten käytettynä ja verotomana hankitun tavarahan ostohinta.

Jos edelleenmyytäväksi hankittu tavara, jonka ostohinta on 1 momentin nojalla vähennetty, otetaan muuhun tarkoitukseen tai jos tavarahan edelleenmyyntiä koskevaan myyntitositteeseen

seen on tehty myynnistä suoritettavaa veroa koskeva merkintä, vähennetty määrä on lisättävä veron perusteeseen.

Mitä 1 momentissa säädetään verottomana hankitusta tavarasta, sovelletaan myös tavarahan, joka on hankittu myyjältä, jolla on ollut oikeus 1 momentissa tarkoitettuun vähennykseen, jos myyntitositteessa on merkintä siitä, ettei tavarahan ostohinta sisällä vähennettävää veroa.

42 a §

Käytettynä ostetusta tavarasta ei saa tehdä 41 §:ssä tarkoitettua vähennystä, jos sen myyjällä on 25 a §:n 1 momentin mukaan ollut oikeus vähentää tavarahan ostohinta myynnistä suoritettavan veron perusteesta. Tätä ei kuitenkaan sovelleta, jos myyjä on merkinnyt tavarahan myynnistä suoritettavan veron myyntitositteeseen.

52 §

Kun verovelvollinen ottaa vähennykseen oikeuttavaan käyttöön muussa käytössä olleen tavarahan, hän saa vähentää tavarahan ostohintaan sisältyneen taikka tavarahan maahantuonnista tai omaan käyttöön valmistamisesta suorittamansa veron. Jos tavarahan todennäköinen luovutushinta on alempi kuin sen alkuperäinen ostohinta tai sitä vastaava arvo, arvonalennusta vastaavaa veroa ei kuitenkaan saada vähentää.

Verollisen liiketoiminnan alkaessa verovelvollinen saa tehdä hallussaan olevasta verollisena hankkimastaan tai valmistamastaan vähennykseen oikeuttavaan tarkoitukseen käytettävästä tavarasta 1 momentissa tarkoitettua vähennyksen.

Edellä 1 tai 2 momentissa tarkoitettu vähennys saadaan 47 ja 50 §:ssä säädettyin edellytyksin tehdä verottomana ostetusta tai maahantuodusta tavarasta. Vähennyksen määrä on tällöin 18 prosenttia tavarahan alkuperäisestä ostohinnasta tai maahantuontiarvosta. Jos tavarahan todennäköinen luovutushinta on sen alkuperäistä ostohintaa tai maahantuontiarvoa alempi, vähennettävä vero lasketaan tavarahan todennäköisen luovutushinnan perusteella. Vähennys tehdään 47 §:ssä tarkoitettua lihasta ja maidosta korotettuna siten kuin 48 §:ssä säädetään.

61 a §

Edellä 25 a §:n 1 momentissa tarkoitettua käytetyn tavarahan ostohinta vähennetään veron

perusteesta siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana tavara on vastaanotettu.

Veron perusteeseen 25 a §:n 2 momentin nojalla tehtävä lisäys otetaan huomioon siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana tavara on otettu muuhun käyttöön tai tavarasta on ve-
loitettu ostajaa.

70 §

Jos 9 luvussa, 25 tai 25 a §:ssä tarkoitettuja vähennyksiä ei voida tehdä täysimääräisinä kalenterikuukauden tilitettävää veroa laskettaessa, vähentämättä jäänyt määrä saadaan vähentää kuluvaan tai sitä seuraavaan tilikauden seuraavilta kalenterikuukausilta. Lääninverovirasto maksaa hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella tilikauden päätyttyä tilikaudelta vähentämättä jääneen veron. Jos verovelvollinen on hakenut tilikauden päätyttyä vähentämättä jääneen veron palautuksena takaisin, ei sitä saa vähentää seuraavalla tilikaudella.

87 §

Lääninverovirasto poistaa verovelvollisen rekisteristä siitä lukien, kun verollinen liiketoiminta on päättynyt. Verollisen liiketoiminnan voidaan katsoa jatkuvan niin kauan kuin elinkeinonharjoittaja tai konkurssihallinto myy elinkeinonharjoittajan hankkimaa liikeomaisuutta. Jos konkurssihallinto kuitenkin itsenäisesti jatkaa elinkeinonharjoittajan liiketoimintaa, elinkeinonharjoittajan verovelvollisuus katsotaan aina päättyneeksi viimeistään konkurssiin asettamishetkellä.

128 a §

Ulkovaltojen Suomessa toimiville diplomaattisille ja muille samassa asemassa oleville edustustoille sekä lähetettyjen konsulien virastoille voidaan vastavuoroisesti hakemuksesta palauttaa hyödykkeiden ostohintaan sisältyvä vero viralliseen käyttöön ostetuista seuraavista tavaroista ja palveluista:

- 1) rakennustarvikkeet sekä rakennusten sisustamiseen ja varustamiseen käytettävät tavarat;
- 2) edustustoiminnassa käytettävät tavarat;
- 3) moottoriajoneuvot sekä moottoriajoneuvojen varaosat ja tarvikkeet;
- 4) edustuston tai viraston rakennukseen sekä

1—3 kohdassa tarkoitettuihin tavaroihin kohdistuvat työsuoritukset tai näiden tavaroiden vuokraus;

5) edustuston tai viraston kiinteistöä varten hankitut telepalvelut, energiahyödykkeet ja polttoaineet; sekä

6) moottoriajoneuvojen polttoaineet.

Ulkoasiainministeriö vahvistaa hakemukselta, onko edellä tarkoitettu edustusto tai virasto vastavuoroisuuden ja asemansa sekä hyödykkeen käyttötarkoituksen perusteella oikeutettu veron palautukseen. Tämän jälkeen Uudenmaan lääninverovirasto palauttaa veron. Veroa ei kuitenkaan palauteta, jos ulkoasiainministeriö katsoo kysymyksessä olevien hyödykkeiden määrän ylittävän edustuston tai viraston tavaramaisen tarpeen. Hakemus vahvistetaan, jos siinä tarkoitettujen hyödykkeiden verollinen hinta on yhteensä vähintään 2 000 markkaa.

Kirjallinen hakemus veron palauttamiseksi on tehtävä ulkoasiainministeriölle neljännesvuosittain ja viimeistään vuoden kuluessa hakemukseen liitettävän laskun maksupäivästä. Verohallitus määrää tarkemmin hakemukseen sisällytettävistä tiedoista.

Jos veroa on jostain syystä palautettu liikaa, voidaan liikaa palautetun veron määrä vähentää myöhemmin palautettavan veron määrästä.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Kumottua 47 §:n 1 momentin 6 kohtaa sovelletaan sellaisiin tavaroihin, jotka on toimitettu vähennykseen oikeutetulle ennen tämän lain voimaantuloa.

Tämän lain 25 a §:n 1 momenttia sovelletaan niihin tavaroihin, jotka on toimitettu veron perusteesta tehtävään vähennykseen oikeutetulle verovelvolliselle tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Tämän lain 52 §:ää sovelletaan silloin, kun vähennykseen oikeuttavaan käyttöön on tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen otettu sellainen tavara, joka on toimitettu tai luovutettu tullivalvonnasta vähennykseen tekemiseen oikeutetulle verovelvolliselle tai otettu omaan käyttöön 1 päivänä lokakuuta 1991 tai sen jälkeen.

Tämän lain 128 a §:ää sovelletaan voimaantulopäivänä tai sen jälkeen toimitettuihin ja maksettuihin tavaroihin ja palveluihin.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 27 päivänä marraskuuta 1992

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Valtiovarainministeri *Iiro Viinanen*

Laki

liikevaihtoverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 22 päivänä maaliskuuta 1991 annetun liikevaihtoverolain (559/91) 47 §:n 1 momentin 6 kohta, sellaisena kuin se on 10 päivänä tammikuuta 1992 annetussa laissa (7/92),

muutetaan 52 §, 70 §:n 1 momentti ja 87 §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 52 § osittain muutettuna 23 päivänä lokakuuta 1992 annetulla lailla (927/92) ja 70 §:n 1 momentti 22 päivänä heinäkuuta 1991 annetussa laissa (1086/91), sekä

lisätään lakiin uusi 25 a, 42 a, 61 a ja 128 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

25 a §

Veron perusteesta saadaan vähentää verollista edelleenmyyntiä varten käytettynä ja verottomana hankitun tavarahan ostohinta.

Jos edelleenmyytäväksi hankittu tavara, jonka ostohinta on 1 momentin nojalla vähennetty, otetaan muuhun tarkoitukseen tai jos tavarahan edelleenmyyntiä koskevaan myyntitositteeseen on tehty myynnistä suoritettavaa veroa koskeva merkintä, vähennetty määrä on lisättävä veron perusteeseen.

Mitä 1 momentissa säädetään verottomana hankitusta tavarasta, sovelletaan myös tavarahan, joka on hankittu myyjältä, jolla on ollut oikeus 1 momentissa tarkoitettuun vähennykseen, jos myyntitositteessa on merkintä siitä, ettei tavarahan ostohinta sisällä vähennettävää veroa.

42 a §

Käytettynä ostetusta tavarasta ei saa tehdä 41 §:ssä tarkoitettua vähennystä, jos sen myyjällä on 25 a §:n 1 momentin mukaan ollut oikeus vähentää tavarahan ostohinta myynnistä suoritettavan veron perusteesta. Tätä ei kuitenkaan sovelleta, jos myyjä on merkinnyt tavarahan myynnistä suoritettavan veron myyntitositteeseen.

47 §

Verovelvollinen saa vähentää, jollei 42 §:ssä toisin säädetä, seuraavista verollista liiketoimintaa varten verottomina hankkimistaan tavaroista laskennallisen veron, jonka suuruus on 17,5 prosenttia tavarahan ostohinnasta tai maahan tuodun tavarahan 35 §:ssä tarkoitettua veron perusteesta:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

6) myyjän omassa käytössä ollut tavara sekä muulta kuin verovelvolliselta ostettu teollisuuden raaka-aineena yleisesti käytettävä käytetty tavara, lukuun ottamatta 27 §:ssä tarkoitettuja verottomia tavaroita sekä verottomina hankittuja välittömästi 43 §:n 1 momentissa tarkoitettussa toiminnassa käytettyjä tavaroita.

(6 kohta kumotaan)

52 §

Kun verovelvollinen ottaa vähennykseen oikeuttavaan käyttöön omassa käytössä olleen muun kuin 27 §:ssä tarkoitettun verottoman tavarahan, hän saa vähentää laskennallisen veron, jonka suuruus on 18 prosenttia tavarahan alkuperäisestä ostohinnasta tai sitä vastaavasta arvosta. Jos tavarahan todennäköinen luovutushinta on sen alkuperäistä ostohintaa tai sitä vastaavaa arvoa alempi, vähennettävä vero lasketaan tavarahan todennäköisen luovutushinnan perusteella. Vähennys tehdään 47 §:ssä tarkoitettusta lihasta ja maidosta korotettuna siten kuin 48 §:ssä säädetään.

Verollisen liiketoiminnan alkaessa verovelvollinen saa tehdä hallussaan olevasta vähennykseen oikeuttavaan tarkoitukseen käytettävästä tavarasta 1 momentissa tarkoitettun vähennyksen.

52 §

Kun verovelvollinen ottaa vähennykseen oikeuttavaan käyttöön omassa käytössä olleen tavarahan, hän saa vähentää tavarahan ostohintaan sisältyneen taikka tavarahan maahantuonnista tai omaan käyttöön valmistamisesta suorittamansa veron. Jos tavarahan todennäköinen luovutushinta on alempi kuin sen alkuperäinen ostohinta tai sitä vastaava arvo, arvonalennusta vastaavaa veroa ei kuitenkaan saada vähentää.

Verollisen liiketoiminnan alkaessa verovelvollinen saa tehdä hallussaan olevasta verollisena hankkimastaan tai valmistamastaan vähennykseen oikeuttavaan tarkoitukseen käytettävästä tavarasta 1 momentissa tarkoitettun vähennyksen.

Edellä 1 tai 2 momentissa tarkoitettu vähennys saadaan 47 ja 50 §:ssä säädetyin edellytyksin tehdä verottomana ostetusta tai maahantuodusta tavarasta. Vähennyksen määrä on tällöin 18 prosenttia tavarahan alkuperäisestä ostohinnasta tai maahantuontiarvosta. Jos tavarahan todennäköinen luovutushinta on sen alkuperäistä ostohintaa tai maahantuontiarvoa alempi, vähennettävä vero lasketaan tavarahan todennäköisen luovutushinnan perusteella. Vähennys tehdään 47 §:ssä tarkoitettusta lihasta ja maidosta korotettuna siten kuin 48 §:ssä säädetään.

61 a §

Edellä 25 a §:n 1 momentissa tarkoitettun käytetyn tavarahan ostohinta vähennetään veron perusteesta siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana tavara on vastaanotettu.

Veron perusteeseen 25 a §:n 2 momentin nojalla tehtävä lisäys otetaan huomioon siltä kalenterikuukaudelta, jonka aikana tavara on otettu muuhun käyttöön tai tavarasta on veloitettu ostajaa.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

70 §

Jos 9 luvussa tai 25 §:ssä tarkoitettuja vähennyksiä ei voida tehdä täysimääräisinä kalenterikuukauden tilitettävää veroa laskettaessa, vähentämättä jäänyt määrä saadaan vähentää kuluvan tai sitä seuraavan tilikauden seuraavilta kalenterikuukausilta. Lääninverovirasto maksaa hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella tilikauden päätyttyä tilikaudelta vähentämättä jääneen veron. Jos verovelvollinen on hakenut tilikauden päätyttyä vähentämättä jääneen veron palautuksena takaisin, ei sitä saa vähentää seuraavalla tilikaudella.

70 §

Jos 9 luvussa, 25 tai 25 a §:ssä tarkoitettuja vähennyksiä ei voida tehdä täysimääräisinä kalenterikuukauden tilitettävää veroa laskettaessa, vähentämättä jäänyt määrä saadaan vähentää kuluvan tai sitä seuraavan tilikauden seuraavilta kalenterikuukausilta. Lääninverovirasto maksaa hakemuksen tai muun saadun selvityksen perusteella tilikauden päätyttyä tilikaudelta vähentämättä jääneen veron. Jos verovelvollinen on hakenut tilikauden päätyttyä vähentämättä jääneen veron palautuksena takaisin, ei sitä saa vähentää seuraavalla tilikaudella.

87 §

Lääninverovirasto poistaa verovelvollisen rekisteristä siitä lukien, kun verollinen liiketoiminta on päättynyt.

Lääninverovirasto poistaa verovelvollisen rekisteristä siitä lukien, kun verollinen liiketoiminta on päättynyt. Verollisen liiketoiminnan voidaan katsoa jatkuvan niin kauan kuin elinkeinonharjoittaja tai konkurssihallinto myy elinkeinonharjoittajan hankkimaa liikeomaisuutta. Jos konkurssihallinto kuitenkin itsenäisesti jatkaa elinkeinonharjoittajan liiketoimintaa, elinkeinonharjoittajan verovelvollisuus katsotaan aina päättyneeksi viimeistään konkurssiin asettamishetkellä.

128 a §

Ulkovaltojen Suomessa toimiville diplomaattisille ja muille samassa asemassa oleville edustustoille sekä lähetettyjen konsulien virastoille voidaan vastavuoroisesti hakemuksesta palauttaa hyödykkeiden ostohintaan sisältyvä vero viralliseen käyttöön ostetuista seuraavista tavaroista ja palveluista:

- 1) rakennustarvikkeet sekä rakennusten sisustamiseen ja varustamiseen käytettävät tavarat;
- 2) edustustoiminnassa käytettävät tavarat;
- 3) moottoriajoneuvot sekä moottoriajoneuvojen varaosat ja tarvikkeet;
- 4) edustuston tai viraston rakennukseen sekä 1 — 3 kohdassa tarkoitettuihin tavaroihin kohdistuvat työsuoritukset tai näiden tavaroiden vuokraus;
- 5) edustuston tai viraston kiinteistöä varten hankitut telepalvelut, energiahyödykkeet ja polttoaineet; sekä
- 6) moottoriajoneuvojen polttoaineet.

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

Ulkoasiainministeriö vahvistaa hakemuksesta, onko edellä tarkoitettu edustusto tai virasto vastavuoroisuuden ja asemansa sekä hyödykkeen käyttötarkoituksen perusteella oikeutettu veron palautukseen. Tämän jälkeen Uudenmaan lääniverovirasto palauttaa veron. Veroa ei kuitenkaan palauteta, jos ulkoasiainministeriö katsoo kysymyksessä olevien hyödykkeiden määrän ylittävän edustuston tai viraston tavanomaisen tarpeen. Hakemus vahvistetaan, jos siinä tarkoitettujen hyödykkeiden verollinen hinta on yhteensä vähintään 2 000 markkaa.

Kirjallinen hakemus veron palauttamiseksi on tehtävä ulkoasiainministeriölle neljännesvuositain ja viimeistään vuoden kuluessa hakemukseen liitettävän laskun maksupäivästä. Verohallitus määrää tarkemmin hakemukseen sisällytettävistä tiedoista.

Jos veroa on jostain syystä palautettu liikaa, voidaan liikaa palautetun veron määrä vähentää myöhemmin palautettavan veron määrästä.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa valittamalla hakea muutosta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .

Kumottua 47 §:n 1 momentin 6 kohtaa sovelletaan sellaisiin tavaroihin, jotka on toimitettu vähennykseen oikeutetulle ennen tämän lain voimaantuloa.

Tämän lain 25 a §:n 1 momenttia sovelletaan niihin tavaroihin, jotka on toimitettu veron perusteesta tehtävään vähennykseen oikeutetulle verovelvolliselle tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Tämän lain 52 §:ää sovelletaan silloin, kun vähennykseen oikeuttavaan käyttöön on tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen otettu sellainen tavara, joka on toimitettu tai luovutettu tullivalvonnasta vähennykseen tekemiseen oikeutetulle verovelvolliselle tai otettu omaan käyttöön 1 päivänä lokakuuta 1991 tai sen jälkeen.

Tämän lain 128 a §:ää sovelletaan voimaantulopäivänä tai sen jälkeen toimitettuihin ja maksettuihin tavaroihin ja palveluihin.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Asetus

liikevaihtoveroasetuksen 1 ja 5 §:n muuttamisesta

Valtiovarainministerin esittelystä

muutetaan 22 päivänä maaliskuuta 1991 annetun liikevaihtoveroasetuksen (560/91) 5 § ja *lisätään* 1 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

1 §

Niiden tavaroiden myynnit, joiden ostohinta on liikevaihtoverolain 25 a §:n 1 momentin nojalla vähennetty veron perusteesta, on oltava vaikeuksitta erotettavissa muista myynneistä.

5 §

Verovelvollisen on merkittävä myyntitositteeseen myynnistä suoritettavan veron rahamäärä silloin, kun myynti tapahtuu toiselle verovelvolliselle. Jos myyjä on liikevaihtovero-

lain 25 a §:n 1 momentin nojalla vähentänyt tavaran ostohinnan myynnistä suoritettavan veron perusteesta, ostajana olevalle verovelvolliselle annettavaan tositteeseen on kuitenkin tehtävä merkintä siitä, ettei myyntihinta sisällä vähennettävää veroa. Jos myynnistä toiselle verovelvolliselle ei ole suoritettava veroa, myyntitositteeseen on tehtävä verottomuutta osoittava merkintä.

Tämä asetus tulee voimaan _____ päivänä
kuuta 199 .